

Folketinget i Gaar, at just den 9. November, den Dag, da Loven om Opsigelse blev forelagt, skete der Opsigelse til 53 Beboere i de 6—7—8 Ejendomme, som Paladshotellet havde købt i den Hensigt at nedbryde dem og paa Grunden opføre et nyt Hotel. Disse 53 Smaafolk eller smaa Forretningsfolk blev altsaa opsagt den 9. November. Nu blev lykkeligvis Loven forelagt den Dag, og disse Beboere er ved den høje Rigsdags Tilslutning nu kommet ind under Lovens Beskyttelse, saaledes at der er en Mulighed for, at man, hvis man fra Kommunens Side finder det rigtigt, kan forhindre, at disse 53 Lejere bliver boligløse for at skaffe Plads til et nyt stort Hotel for fremmede. Jeg nævner det, fordi det viser, at det undertiden vil være yderst betænkeligt at udsætte Bestemmelser, og jeg skulde meget ønske, at man vil vedtage § 15 udskilt fra Loven, saaledes at den kan komme til at træde i Kraft saa tidlig som paa nogen Maade muligt, f. Eks. fra den Dag, da Lovforslaget er fremsat her i Rigsdagen.

Til sidst vil jeg blot til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) i Anledning af hans Begyndelsesbemærkning sige, at det er jo meget rigtigt, at dette Lovforslag kommer sent, men det er ogsaa derfor, at jeg har tilladt mig at anbefale den nævnte Fremgangsmaade. Det er jo nemlig rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at naar Moratorieloven vedtages, drager den Huslejeloven med sig, og man kan da tage sig Tid til Arbejdet med denne Lov, og kun straks fremme, hvad der er nødvendigt. Det er rigtigt, at dette Lovforslag kommer sent, men det ærede Medlem vil jo ikke bestride, at der har været forskellige Forhold, der har gjort det naturligt, at det ikke kunde komme før. Jeg var rede til at fremlægge Forslaget allerede i Fredags, da jeg i Statsraadet havde faaet Bemyndigelse dertil. Naar det ikke skete, var det, fordi dette høje Ting ikke ønskede at holde Møde før Mandag. Jeg finder det fuldkommen forklarligt, at man ikke ønskede at komme sammen blot for at faa dette Lovforslag forelagt og saa udsætte sine Møder til Mandag. Men saa er det jo ikke saa underligt, at man gaar til at forkorte Fristerne noget. Dette blot i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser, for saa vidt de havde en Brod mod mig.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til den velvilligst mulige Behandling, og navnlig Fremme af de to Paragraffer, som man fra de tre Partiers Side, der har talt om Sagen, har stillet sig saa velvilligt forstaaende til.

Poul Rasmusen: Mine Bemærkninger om den Hurtighed, hvormed der maatte arbejdes fra Tingenes Side, gjaldt ikke den højtærede Indenrigsminister i Særdeleshed, men det almindelige Princip, der har været fulgt fra Krigens Begyndelse. At man den Gang maatte arbejde meget hurtigt, var ganske naturligt, men dette Princip er ogsaa blevet fulgt efter den Tid, uden at det altid har været nødvendigt.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) rettede nogle Bemærkninger til mig. Jeg skal aldeles bortse fra, at det ærede Medlem vilde finde en vis Bitterhed hos mig som Reminiscens fra tidligere Forhandlinger. Jeg mindes ikke, at jeg i den nærmeste Fortid har været præget af nogen Bitterhed, og skulde jeg endelig have været det, saa kender det ærede Medlem mig jo saa godt, at han ved, at Solen ikke gaar ned over min Vrede. Det ærede Medlem siger, at naar jeg taler om Uforudseenhed, ligger deri en Kritik af den Kommunalbestyrelse, af hvilken jeg selv er Medlem. Ja, det er meget muligt, men det ærede Medlem har andre Steder haft Lejlighed til at erfare, at jeg ogsaa kan kritisere det System, der hersker i denne Kommunalbestyrelse. Det laa meget nær at nævne Eksempler, men jeg skal ikke gøre det, for saa staar der i „Social-Demokraten“ i Morgen om mig: nu har det ærede Medlem ogsaa i Rigsdagen begyndt at holde sin aarlige Spørvejstale.

Det Spørgsmaal, som særlig er den højtærede Minister og mig imellem, er Spørgsmaalet om Nybygninger. Den højtærede Minister vil til Forsvar for den omhandlede Bestemmelse sammen med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) sige, at dette Spørgsmaal ikke betyder saa meget, fordi Nybygninger faktisk kommer under Kontrol, naar man vil benytte sig af Adgangen til billigt Grundkøb og til Skattelempelser. Jeg vil dertil sige, at der er Tilfælde, hvor man har bygget uden at benytte sig af disse Ting, og der kan komme flere saadanne Tilfælde. Men det afgørende er for mig det principielle. Rigsdagen har sagt: de Folk, der vil opføre nye Ejendomme, skal blive fri for at komme ind under Huslejeloven. Men naar vi en Gang har sagt dette, saa kan vi ikke et halvt Aar efter komme og sige til disse Folk: nu skal I alligevel ind under Huslejeloven. Den højtærede Minister og det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds vil vistnok indrømme mig, at det vilde være ganske urigtigt, om Lovgivningsmagten optraadte paa denne Maade. Det eneste, som den højtærede Minister anførte til Forsvar for Be-